

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek (sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

w sprawie ze skargi **W. A.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 maja 2022 r.,

bez udziału stron,

skargi pokrzywdzonej na przewlekłość postępowania przygotowawczego prowadzonego przez 8 Wydział ds. Wojskowych Prokuratury Okręgowej w K. pod sygn. akt 3017-8.Ds.(...),

postanowił:

1. **oddalić skargę,**
2. **obciążyć W. A. kosztami sądowymi postępowania w sprawie ze skargi.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 6 lutego 2017 r. pełnomocnik W. A. złożyła zawiadomienie o popełnieniu na szkodę wyżej wymienionej przestępstw określonych w art. 218 § 1a k.k., w art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. 2016, poz. 922 ze zm.) oraz w art. 35 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (t.j. Dz. U. 2022, poz. 854).

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2017 r., sygn. akt PR 5 Ds. (...), Zastępca do spraw Wojskowych Prokuratora Rejonowego w K. umorzył śledztwo w sprawie: I. złośliwego lub uporczywego naruszania, w okresie od września 2013 r. do lutego 2017 r. w K., uprawnień pracownika wynikających ze stosunku pracy, przez

wykonywającego czynności w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych ustalonego oficera starszego z JW N. w K., poprzez złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez W. A. bez podstawy faktycznej i prawnej, brak reakcji na naruszenie godności i dóbr osobistych ww. oraz kierowaną przez nią korespondencję, pomijanie przy przyznawaniu nagród, tj. o czyn z art. 218 § 1a k.k. – wobec braku znamion czynu zabronionego;

II. udostępnienia w dniu 15 listopada 2015 r. w K. przez ustalonego oficera starszego – Dowódcę JW N. danych osobowych W. A. Prokuratorowi Rejonowemu w K. , tj. o czyn z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych – wobec braku znamion czynu zabronionego;

III. utrudniania wykonywania działalności związkowej i dyskryminowania W. A. z powodu przynależności związkowej, w okresie od października 2016 r. do lutego 2017 r. w K., przez ustalonego oficera starszego z JW. N. w K., tj. o czyn z art. art. 35 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych – wobec braku znamion czynu zabronionego;

IV. w sprawie znieważenia, w dniu 8 grudnia 2015 r., w K., W. A. przez ustalonego oficera starszego, tj. o czyn z art. 216 § 1 k.k. – z powodu przedawnienia karalności.

Postanowienie powyższe zaskarżyły – w zakresie rozstrzygnięć z pkt I-III – pokrzywdzona i jej pełnomocnik. We wniesionych zażaleniach zarzuciły naruszenie szeregu przepisów procedury karnej, przepisów prawa materialnego oraz błęd w ustaleniach faktycznych.

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2017 r., sygn. akt Kp (...), Wojskowy Sąd Okręgowy w W. po rozpoznaniu wskazanych wyżej zażaleń uchylił zaskarżone postanowienie w zakresie czynów opisanych w pkt. I i pkt. III, a w pozostałym zakresie orzeczenie to utrzymał w mocy.

Dalsze śledztwo prowadzone było przez Prokuraturę Rejonową w K. pod sygn. akt PR 5 Ds. (...).

W dniu 5 lutego 2018 r. pełnomocnik pokrzywdzonej złożyła w Prokuraturze Rejonowej w K. datowane na dzień 1 lutego 2018 r. zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa polegającego na „uporczywym nękanii, które wzbudziło u zawiadamiającej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszające prywatność oraz ujawnienie i wykorzystywanie informacji

pozyskiwanych przez sprawcę, z którymi zapoznał się w związku z pełnioną funkcją, a niejednokrotnie przekraczając uprawnienia ujawnił te dane narażając na szkodę prawnie chroniony interes zawiadamiającej”, tj. czynu określonego w art. 190a § 1 k.k., w art. 266 § 1 i 2 k.k. oraz w art. 231 § 1 k.k. Z dołączonego do zawiadomienia oświadczenia W. A. z dnia 22 stycznia 2018 r. wynikało, że czyny te dotyczyły zachowań płk. M. K. podejmowanych wobec skarżącej do dnia jej zwolnienia z pracy w JW N. w K. (pkt. 1-8 i 18 oświadczenia), zachowań płk. M. K. podejmowanych po zwolnieniu skarżącej z pracy w JW. N. w K. (pkt. 19-24 oświadczenia) oraz zachowań organów ścigania podejmowanych wobec W. Abramczuk (pkt. 9-14, 16, 17, 25 i 26 oświadczenia).

Po przekazaniu powyższego zawiadomienia do Prokuratury Rejonowej w K. , zostało ono zarejestrowane pod sygn. akt PR 5 Ds. (...).

Postanowieniem z dnia 15 maja 2018 r. Zastępca do spraw Wojskowych Prokuratora Rejonowego w K. połączył postępowanie o sygn. akt PR 5 Ds. (...) z postępowaniem o sygn. akt PR 5 Ds. (...) do wspólnego prowadzenia, a następnie postanowieniem z dnia 18 maja 2018 r., sygn. PR 5 Ds. (...), umorzył śledztwo w sprawie:

I. złośliwego lub uporczywego naruszania, w okresie od września 2013 r. do lutego 2017 r. w K., uprawnień pracownika wynikających ze stosunku pracy, przez wykonującego czynności w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych ustalonego oficera starszego z JW N. w K., poprzez złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez W. A. bez podstawy faktycznej i prawnej, brak reakcji na naruszenie godności i dóbr osobistych ww. oraz kierowaną przez nią korespondencję, pomijanie przy przyznawaniu nagród, tj. o czyn z art. 218 § 1a k.k. – wobec braku znamion czynu zabronionego;

II. utrudniania wykonywania działalności związkowej i dyskryminowania W. A. z powodu przynależności związkowej, w okresie od października 2016 r. do lutego 2017 r. w K., przez ustalonego oficera starszego z JW N. w K., tj. o czyn z art. art. 35 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych – wobec braku znamion czynu zabronionego.

Postanowienie powyższe zostało zaskarżone przez W. A. i jej pełnomocnika. Złożone środki odwoławcze odnosiły się do braku orzeczenia co do zachowań

wskazanych przez pokrzywdzoną w zawiadomieniu z dnia 1 lutego 2018 r. (PR 5 Ds. (...)). Jednocześnie należy zaznaczyć, że z 26 punktów ujętych w oświadczeniu W. A., stanowiącym integralną część zawiadomienia z dnia 1 lutego 2018 r., co do tych z nich, które dotyczyły nieprawidłowości jakich dopuścić mieli się funkcjonariusze Oddziału Żandarmerii Wojskowej w K., w związku z czynnościami procesowymi podejmowanymi wobec W. A., postępowanie zostało zakończone prawomocnym postanowieniem prokuratora Działu do spraw Wojskowych Prokuratury Rejonowej w L. z dnia 31 października 2018 r., sygn. PR 4 Ds. (...), o odmowie wszczęcia śledztwa. Co do dwóch kolejnych punktów, to zachowania tam wskazane były objęte postanowieniem z dnia 8 stycznia 2018 r. o odmowie wszczęcia śledztwa (sygn. akt PR 5 Ds. (...) Prokuratury Rejonowej w K.).

Postanowieniem z dnia 6 grudnia 2018 r., sygn. akt Kp (...), Wojskowy Sąd Okręgowy w W na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 465 § 1 k.p.k. pozostawił bez rozpoznania środki odwoławcze wniesione przez pokrzywdzoną W. A. oraz jej pełnomocnika. Powodem takiego rozstrzygnięcia było stwierdzenie, że nie jest dopuszczalne wywiedzenie zażalenia od zupełnie nieistniejącego orzeczenia, a taka sytuacja miała miejsce w tym wypadku. Wojskowy Sąd Okręgowy skonstatował bowiem, opierając się na materiałach sprowadzonych z Prokuratury Rejonowej w L., że zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 1 lutego 2018 r. (do którego skarżące odnosiły się we wniesionych zażaleniach) dotyczyło szeregu innych zachowań, niż te opisane w sentencji zaskarżonego postanowienia z dnia 18 maja 2018 r., w tym popełnionych także przez inne osoby niż płk M. K.. Uznał przy tym, że zupełnie nieprzekonywujące jest stwierdzenie prokuratora zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, z którego ma wynikać, iż umorzenie śledztwa ujęte w pkt I postanowienia z dnia 18 maja 2018 r. rzekomo obejmuje także zachowania opisane w zawiadomieniu pokrzywdzonej z dnia 1 lutego 2018 r. (czyli te, które miały być przedmiotem postępowania pod sygn. PR 5 Ds. (...)), wskazując szczegółowo okoliczności (s. 3-4 uzasadnienia), które doprowadziły go do powyższego wniosku.

Na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu

przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. 2018 r., poz. 75 ze zm. – dalej ustawa o skardze) pełnomocnik W. A. złożyła skargę na przewlekłość postępowania w sprawie o sygn. PR 5 Ds. (...). W wywiedzionej skardze odwołała się do treści rozstrzygnięcia Wojskowego Sądu Okręgowego w W., a w szczególności do tych fragmentów powyższego orzeczenia, w których stwierdzono uchybienia po stronie Prokuratury skutkujące nieprzeprowadzeniem postępowania w odniesieniu do czynów objętych zawiadomieniem o popełnieniu przestępstw z dnia 1 lutego 2018 r. Skarżąca zauważyła, że od dnia 18 maja 2018 r., tj. wydania przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. niepełnego postanowienia o umorzeniu śledztwa, nie zostały podjęte przez ten organ żadne czynności procesowe i nie zmieniło tego również postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego z dnia 6 grudnia 2018 r., w którym konieczność dokonania takich czynności została stwierdzona.

Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2019 r., sygn. akt VI KSP (...), Sąd Najwyższy postanowił: stwierdzić, że w postępowaniu, którego dotyczyła skarga nastąpiła przewlekłość; zlecić Prokuraturze Rejonowej w K. przeprowadzenie czynności procesowych w sprawie w terminie do 3 miesięcy od daty wydania tego postanowienia; przyznać skarżącej W. A. od Skarbu Państwa kwotę 2.000,00 zł. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego odnosiło się przede wszystkim do braku podejmowania czynności procesowych i wydania decyzji procesowych co do czynów ujętych w zawiadomieniu z dnia 1 lutego 2018 r., a nieobjętych innymi postępowaniami.

W konsekwencji postanowienia wydanego przez Wojskowy Sąd Okręgowy w W. w dniu 6 grudnia 2018 r., sygn. akt Kp (...), sprawa W. A. została zarejestrowana pod sygn. akt PR 5 Ds. (...) w Prokuraturze Rejonowej w K. . Jak wynika z notatki urzędowej z dnia 25 kwietnia 2019 r. (k. 1 akt 3017-8.Ds.(...)), Zastępca do spraw Wojskowych Prokuratora Rejonowego w K. stwierdził, że brak jest możliwości podjęcia śledztwa o sygn. akt PR 5 Ds. (...), z uwagi na wniesienie do Wojskowego Sądu Okręgowego w W. subsydiarnego aktu oskarżenia, będącego następstwem wydania postanowienia o umorzeniu śledztwa w sprawie PR 5 Ds. (...). Dlatego też sprawa została zarejestrowana pod nową sygn. akt, tj.

PR 5 Ds. (...), i prowadzona jako nowe postępowanie. W konsekwencji na mocy postanowienia Zastępcy Prokuratora Rejonowego w K. do spraw Wojskowych z dnia 18 czerwca 2019 r. odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie uporczywego nękania w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu w okresie od początku września 2016 r. do 2 maja 2019 r., przez ustalonego żołnierza zawodowego – oficera starszego – ówczesnego Dowódcę Jednostki Wojskowej N. w K. oraz działających na jego polecenie podległego mu oficera starszego – radcę prawnego Jednostki oraz ustalonego pracownika kadr Jednostki – poprzez podejmowanie wobec W. A. szeregu zachowań stanowiących jednocześnie przekroczenie uprawnień służbowych i działania przez to na szkodę jej interesu prywatnego, ujawnienia osobom nieuprawnionym informacji dotyczących W. A. uzyskanych w związku z pełnioną funkcją, poświadczenia nieprawdy w dokumencie dotyczącym W. A., pomawiania pokrzywdzonej o takie zachowania, które mogły poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić ją na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska i wzbudzenie w niej w ten sposób uzasadnionego okolicznościami poczucia zagrożenia i istotnego naruszenia jej prywatności, tj. poprzez 15 wyszczególnionych w tym postanowieniu zachowań, których przytoczenie nie jest na potrzeby postępowania skargowego niezbędne, a jednocześnie zajęłoby kilka stron tekstu. Odmowa wszczęcia śledztwa dotyczyła czynów kwalifikowanych z art. 190a § 1 k.k. w zb. z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 266 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zb. z art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. W wyniku składania przez pokrzywdzoną nowych zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, a także działań podejmowanych przez organy ścigania z urzędu, kolejne sprawy dotyczące W. A. były rejestrowane jako odrębne postępowania i nie miały one bezpośredniego związku z przebiegiem sprawy niniejszej.

W stosunku do postępowania o sygn. akt PR 5 Ds. (...) pełnomocnik W. A. również złożyła skargę na przewlekłość postępowania. Postanowieniem z dnia 8 stycznia 2021 r., sygn. akt IV S (...), Sąd Okręgowy w K. pozostawił skargę bez rozpoznania. Swoją decyzję uargumentował przede wszystkim w ten sposób, że skarga dotyczyła postępowania karnego na etapie czynności sprawdzających, a więc na etapie, na którym jej wniesienie nie jest dopuszczalne.

Powyższe postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa zostało zaskarżone przez W. A. i jej pełnomocnik. Postanowieniem z dnia 9 września 2021 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w W., sygn. akt Kp (...), zaskarżone postanowienie uchylił i przekazał sprawę do dalszego prowadzenia.

Na skutek tego postanowienia sprawa została zarejestrowana w Prokuraturze Okręgowej w K., 8 Wydział ds. Wojskowych pod sygn. akt 3017-8.Ds.(...) . W dniu 15 listopada 2021 r. wszczęto śledztwo w sprawie uporczywego nękania w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu w okresie od początku września 2016 r. do 2 maja 2019 r., przez ustalonego żołnierza zawodowego – oficera starszego – ówczesnego Dowódcę Jednostki Wojskowej N. w K. oraz działających na jego polecenie podległego mu oficera starszego – radcę prawnego Jednostki oraz ustalonego pracownika kadr Jednostki – poprzez podejmowanie wobec W. A. szeregu zachowań stanowiących jednocześnie przekroczenie uprawnień służbowych i działania przez to na szkodę jej interesu prywatnego, ujawnienia osobom nieuprawnionym informacji dotyczących W. A. uzyskanych w związku z pełnioną funkcją, poświadczenia nieprawdy w dokumencie dotyczącym W. A., pomawiania pokrzywdzonej o takie zachowania, które mogły poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić ją na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska i wzbudzenie w niej w ten sposób uzasadnionego okolicznościami poczucia zagrożenia i istotnego naruszenia jej prywatności, tj. poprzez 15 wyszczególnionych w tym postanowieniu zachowań, odpowiadających tym, o których mowa w postanowieniu o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 18 czerwca 2019 r., tj. o czyny z art. 190a § 1 k.k. w zb. z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 266 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zb. z art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

W czasie trwania powyższego śledztwa, pismem z dnia 10 stycznia 2022 r., W. A. wniosła skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym bez nieuzasadnionej zwłoki, domagając się stwierdzenia dalszej przewlekłości postępowania, zlecenia Prokuraturze przeprowadzenia czynności procesowych istotnych dla wydania merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie, przyznania od Skarbu Państwa na rzecz skarżącej kwoty 20000 zł oraz zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz skarżącej kosztów postępowania.

Przekazując skargę do rozpoznania Sądowi Najwyższemu, Zastępca Prokuratora Okręgowego w K. do Spraw Wojskowych zajął stanowisko, że skargę należy uznać za niezasadną.

Już po wniesieniu przez pokrzywdzoną ww. skargi, postanowieniem z dnia 7 lutego 2022 r., sygn. akt 3017-8.Ds.(...), prokurator Prokuratury Okręgowej w K. umorzył przedmiotowe śledztwo, przy czym co do części czynów, kwalifikowanych z art. 190a § 1 k.k. w zb. z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. – na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., albowiem postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby wcześniej wszczęte toczy się, a co do drugiej części czynów, kwalifikowanych z art. z art. 190a § 1 k.k. w zb. z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 266 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zb. z art. 212 § 1 k.k. i art. 267 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. – wobec braku znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. Powyższe postanowienie nie jest prawomocne (k. 68 akt I KO 18/22).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga nie zasługiwała na uwzględnienie, dlatego też Sąd Najwyższy postanowił ją oddalić.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zakresu badania przewlekłości w niniejszym postępowaniu. W treści skargi skarżąca wprost żąda stwierdzenia przewlekłości postępowania od czasu wydania przez Sąd Najwyższy postanowienia w sprawie VI KSP 2/19. W tej konkretnej sprawie nie jest to jednak możliwe. W ramach postępowania ze skargi na przewlekłość Sąd Najwyższy nie jest władny oceniać merytorycznej zasadności decyzji procesowych wydawanych w sprawie, w tym także potraktowania tej sprawy jako nowej w chwili zarejestrowania jej pod sygn. akt PR 5 Ds. (...) w Prokuraturze Rejonowej w K.. Sąd Najwyższy, rozpoznając skargę na przewlekłość postępowania, jest uprawniony wyłącznie do oceny tego, czy w postępowaniu od chwili jego wszczęcia do prawomocnego zakończenia zaistniała przewlekłość. W postępowaniu karnym uprawnienie do złożenia skutecznej skargi na przewlekłość postępowania przygotowawczego uprawniony podmiot zyskuje bowiem od daty jego wszczęcia, a prawo to wygasa po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu śledztwa bądź dochodzenia (A. Piaseczny, *Ustawa o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania*

sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Komentarz, Warszawa 2013, komentarz do art. 5, t. 1). Tymczasem z postanowienia Wojkowego Sądu Okręgowego w W. wydanego w sprawie o sygn. akt Kp (...) bezsprzecznie wynika, że co do czynów objętych zawiadomieniem z dnia 1 lutego 2018 r. nie została wydana decyzja procesowa, co spowodowało, że po zwrocie sprawy do Prokuratury były prowadzone czynności sprawdzające, zakończone wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa (PR 5 Ds. (...)), poddanego następnie kontroli sądowej w sprawie Wojkowego Sądu Okręgowego w W. o sygn. akt Kp (...). Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o skardze, skargę wnosi się w toku postępowania w sprawie. Od czasu wydania przez Sąd Najwyższy postanowienia w sprawie VI KSP 2/19 do chwili wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. akt 3017-8.Ds.(...) postępowanie karne w sprawie W. A. nie pozostawało „w toku”. Skarga na przewlekłość postępowania przygotowawczego nie może obejmować okresu, w którym prowadzone są czynności sprawdzające, o których mowa w art. 307 k.p.k., jako że nie stanowią one czynności postępowania przygotowawczego, a mają jedynie na celu sprawdzenie, czy istnieją podstawy do przyjęcia istnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa i wszczęcia albo odmowy wszczęcia postępowania (zob. P. Górecki, S. Stachowiak, P. Wiliński, *Skarga na przewlekłość postępowania przygotowawczego i sądowego. Komentarz*, Oficyna 2010, komentarz do art. 5, t. 6; w ten sposób również, w odniesieniu do tej sprawy, postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 stycznia 2021 r., IV S (...)). To właśnie taki charakter miały czynności podejmowane w tej sprawie do czasu formalnego wszczęcia śledztwa w dniu 15 listopada 2021 r., sygn. akt 3017-8.Ds (...) Prokuratury Okręgowej w K. Toteż, pomimo bardzo długiego czasu prowadzenia tych czynności sprawdzających, nie mogły one podlegać ocenie w ramach rozpoznania tej skargi.

Powyższych wniosków nie zmienia fakt uwzględnienia skargi na przewlekłość przez Sąd Najwyższy w sprawie VI KSP 2/19. W tamtej sprawie skarżąca wnosiła o stwierdzenie przewlekłości postępowania o sygn. akt PR 5 Ds. (...) Prokuratury Rejonowej w K. , w której niewątpliwie toczyło się śledztwo. Jednakże do tego postępowania zostało dołączone do wspólnego prowadzenia

postępowanie o sygn. akt PR 5 Ds. (...), pozostające w chwili połączenia na etapie czynności sprawdzających (postanowienie o połączeniu spraw k. 1500 akt PR 5 Ds. (...)). W odniesieniu do czynów ujętych w zawiadomieniu z dnia 1 lutego 2018 r., nierozpoznanych w innych postępowaniach, nie zostało wydane postanowienie o wszczęciu śledztwa lub dochodzenia. To właśnie ta okoliczność – brak jakiegokolwiek rozstrzygnięcia co do ww. czynów objętych zawiadomieniem w sprawie PR 5 Ds. (...) – spowodowała, że sprawa W. A. była dalej prowadzona przez Prokuraturę Rejonową w K. (postępowanie o sygn. akt PR 5 Ds. (...)), po przeprowadzeniu kontroli sądowej przez Wojskowy Sąd Okręgowy w W., sygn. akt Kp (...). Jednakże prowadzone czynności nadal miały charakter czynności sprawdzających, zakończyły się bowiem wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 18 czerwca 2019 r., poddanego następnie kontroli sądowej przez Wojskowy Sąd Okręgowy w W., sygn. akt Kp (...).

Mając na względzie powyższe uwagi, należy odnieść się do przebiegu postępowania od daty wszczęcia śledztwa w dniu 15 listopada 2021 r. w sprawie o sygn. akt 3017-8.Ds.(...). Pojęcie przewlekłości postępowania należy rozumieć w ten sposób, że zachodzi ona, gdy postępowanie jest długotrwałe, prowadzone rozwlekale i trwa ponad konieczność wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych niezbędnych do końcowego rozstrzygnięcia, będących w związku przyczynowym z działaniem lub bezczynnością sądu (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 marca 2007 r., II S 1/07, KZS 2007, z. 3, poz. 42). Nie można stwierdzić zaistnienia takich okoliczności w niniejszym postępowaniu. Przedmiotowe śledztwo zostało wszczęte w dniu 15 listopada 2021 r. (k. 1556). Następnie w dniach 15 listopada 2021 r., 16 listopada 2021 r., 17 listopada 2021 r., 3 grudnia 2021 r. przeprowadzono oględziny licznych akt spraw powiązanych ze sprawą niniejszą, w tym sprawy z subsydiarnego aktu oskarżenia W. A. toczącej się w Wojskowym Sądzie Okręgowym w W. pod sygn. akt SO (...). Stosowne kopie dokumentów akt tych spraw załączono do akt sprawy niniejszej. Pismem z dnia 30 listopada 2021 r. W. A. złożyła do akt sprawy oświadczenie i wnioski dowodowe. W dniu 3 lutego 2022 r. wydano postanowienie oddalające wnioski dowodowe pokrzywdzonej, a w dniu 7 lutego 2022 r. umorzono śledztwo. W konsekwencji tego

umorzenia, w dniu 8 lutego 2022 r. wydano postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania.

Analiza terminowości i celowości podejmowanych czynności nie daje podstaw do stwierdzenia, aby postępowanie to toczyło się przewlekłe w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość. Przedstawione w poprzednim akapicie zestawienie podejmowanych czynności oraz decyzji procesowych przekonuje, że działania te podejmowane były bez nieuzasadnionej zwłoki. Czas trwania postępowania od dnia wszczęcia śledztwa, do jego umorzenia, wyniósł 2 miesiące i 23 dni. Nie można zatem stwierdzić, aby czas oczekiwania na wynik sprawy był nieuzasadnienie długotrwały. Okres oczekiwania na rozstrzygnięcie sprawy nie przekroczył więc rażąco „rozsądnego terminu”, o którym mowa w art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.

Uwagi skarżącej dotyczące merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie i merytorycznej zasadności podejmowanych w jej toku czynności pozostają bezprzedmiotowe, bowiem kwestie te znajdują się poza zakresem rozpoznania w niniejszym postępowaniu.

Rozstrzygnięcie o kosztach uzasadnia art. 8 ust. 2 ustawy o skardze w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.